

102. MEKTUP

١٠٢- ﴿ الْمَكْتُوبُ الثَّانِي وَالْمِائَةُ : اِلَى الْمَلَأَ مُطَفَّرٌ فِي بَيَانِ الْمُحَرَّمَ فِي الْقَرْضِ مَعَ الْفَيْضِ يَعْنِي الرَّبَّاءَ مَجْمُوعُ الْمَبْلَغِ لَا الزِّيَادَةُ فَقَطُّ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِذَلِكَ ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى قَدْ قُلْتُمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِنَّ الرَّبَّاءَ فِي الْقَرْضِ بِالْفَيْضِ هُوَ الْفَضْلُ فَقَطُّ وَالْمُحَرَّمُ فِي قَرْضِ عَشْرَةِ دَرَاهِمٍ بِأَنْتَى عَشْرَ دَرَاهِمًا هُوَ الدَّرَاهِمَانِ الرَّائِدَانِ عَلَى الْقَرْضِ وَلَمَّا رَاجَعْتُ بَعْضَ الْكُتُبِ الْفِقْهِيَّةِ ظَهَرَ أَنَّ كُلَّ عَقْدٍ فِيهِ فَضْلٌ فَهُوَ رَبَّاءٌ فِي الشَّرِيعَةِ فَيَكُونُ هَذَا الْعَقْدُ مُحَرَّمًا بِالضَّرُورَةِ وَكُلَّمَا يُفْضَى إِلَى تَحْصِيلِ الْمُحَرَّمِ يَكُونُ مُحَرَّمًا فَتَكُونُ الدَّرَاهِمُ الْعَشْرَةُ أَيْضًا مُحَرَّمَةً وَكَانَ الْمَقْصُودُ مِنْ أَرْسَالِ كِتَابِ جَامِعِ الرُّمُوزِ وَرَوَايَاتِ كِتَابِ إِبْرَاهِيمَ الشَّاهِيٍّ أَظْهَارَ هَذَا الْمَعْنَى وَبَقِيَ صُورَةُ الْإِحْتِيَاجِ أَهْيَا الْمَخْدُومُ أَنَّ حُرْمَةَ الرَّبَّاءِ ثَابِتَةٌ بِنَصِّ قَطْعِيٍّ شَامِلٍ لِلْمُحْتَاجِ وَغَيْرِ الْمُحْتَاجِ فَاسْتِثْنَاءُ الْمُحْتَاجِ مِنْ هَذَا الْحُكْمِ نَسْخٌ لِذَلِكَ الْحُكْمِ الْقَطْعِيِّ وَرَوَايَةُ الْفَنِيَّةِ لَيْسَتْ فِي مَرْتَبَةِ تَنْسِخِ الْحُكْمِ الْقَطْعِيِّ وَقَدْ قَالَ مَوْلَانَا جَمَالُ اللَّاهُورِيِّ الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ عُلَمَاءِ لَاهُورٍ أَنَّ كَثِيرًا مِنْ رَوَايَةِ الْفَنِيَّةِ لَا يَسْتَحِقُّ الْأَعْتِمَادَ عَلَيْهِ لِكَوْنِهَا مُخَالَفَةً لِرَوَايَةِ الْكُتُبِ الْمُعْتَبَرَةِ وَلَوْ سُلِمَ صِحَّةُ هَذِهِ الرِّوَايَةِ يَتَّبِعِي أَنْ يَنْزِلَ الْإِحْتِيَاجُ إِلَى حَالَةِ الْإِضْطِرَّارِ وَالْمَخْمَصَةِ لِيَكُونَ مُخَصَّصَ ذَلِكَ الْحُكْمِ الْقَطْعِيِّ قَوْلُهُ تَعَالَى "فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ" الْآيَةُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ فِي الْقُوَّةِ ﴿ع﴾: وَقَاتِلْ رُسْتَمَ أَمْثَالَ رُسْتَمٍ وَأَيْضًا لَوْ أُخِذَ الْمُحْتَاجُ أَعَمَّ يَتَّبِعِي أَنْ يَكُونَ فِي مَحَلٍّ لَا يَظْهَرُ فِيهِ حُكْمُ حُرْمَةِ الرَّبَّاءِ وَالْأَفْكَلُ مَنْ يَقْبَلُ إعْطَاءَ الزِّيَادَةِ أَمَّا يَقْبَلُهُ بَعْلَةُ الْإِحْتِيَاجِ الْبَتَّةُ فَإِنَّهُ لَا يَقْدَمُ أَحَدٌ عَلَى ضَرَرِ نَفْسِهِ مِنْ غَيْرِ إِحْتِيَاجٍ فَلَا يَبْقَى لِهَذَا الْحُكْمِ الْمُنْزَلِ مِنَ الْحَكِيمِ الْحَمِيدِ مَزِيدٌ فَإِنَّدُهُ تَعَالَى كِتَابُهُ الْعَزِيزُ مِنْ أَمْثَالِ

هَذَا التَّوَهُّمِ وَلَوْ سَلِمَ عُمُومُ الْإِحْتِيَاجِ وَلَوْ عَلَى سَبِيلِ فَرَضِ الْمُحَالِ فَاَقُولُ إِنَّ
الْإِحْتِيَاجَ مِنْ جُمْلَةِ الضَّرُورَاتِ وَالضَّرُورَةُ تُقَدَّرُ بِقَدَرِهَا وَاطْعَامُ الطَّعَامِ النَّاسِ مِمَّا
اسْتَقْرَضَ بِالْفَيْضِ لَيْسَ بِدَاخِلٍ فِي الْإِحْتِيَاجِ فَإِنَّهُ لَا تَعْلَقُ لِلضَّرُورَةِ بِهِ وَلِهَذَا يُسْتَثْنَى
مِنْ تَرْكَةِ الْمَيْتِ مَا يُحْتَاجُ إِلَيْهِ فِي تَجْهِيزِهِ وَقَصْرُوهُ فِي الْكَفَنِ وَالْدَّفْنِ وَلَمْ يَجْعَلُوا
اطْعَامَ الطَّعَامِ لِرُوحِهِ دَاخِلًا فِي الْإِحْتِيَاجِ مَعَ أَنَّهُ أَحْوَجُ إِلَى الصَّدَقَةِ يَعْنِي مِنَ الدَّفْنِ
وَالْكَفَنِ فَيَنْبَغِي الْمُلَاحَظَةُ فِي الصُّورَةِ الْمُتَنَازِعِ فِيهَا هَلِ الْمُسْتَقْرِضُونَ بِالْفَيْضِ
مُحْتَاجُونَ أَوْ لَا وَعَلَى تَقْدِيرِ الْإِحْتِيَاجِ هَلْ يَحِلُّ لِغَيْرِهِمْ الْأَكْلُ مِنَ الطَّعَامِ الَّذِي
يَطْبَحُونَهُ لَهُمْ مِنْ ذَلِكَ الْمَبْلَغِ أَوْ لَا وَجَعَلَ الضِّيَافَةَ وَاجِرَاءَ الرَّسْمِ وَالْعَادَةِ حِيلَةً
الْإِحْتِيَاجِ وَالْقَرْضُ بِالْفَيْضِ بِهِذِهِ الْعِلَّةِ وَاعْتِقَادُ ذَلِكَ جَائِزًا وَحَالًا بَعِيدًا عَنِ التَّدْبِيرِ
وَالدِّيَانَةِ يَنْبَغِي رِعَايَةُ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَمَنْعُ جَمَاعَةٍ أُبْتُلُوا بِهِذَا
الْبَلَاءِ وَتَنْبِيهُهُمْ عَلَى عَدَمِ صِدْقِ هَذِهِ الْحِيلَةِ وَعَدَمِ جَوَازِهَا وَكَيْفَ يَنْبَغِي لِلْإِنْسَانِ
اخْتِيَارُ هَذَا الْقِسْمِ مِنَ الْإِبْتِلَاءِ بِارْتِكَابِ مَحْظُورٍ فَإِنَّ أَسْبَابَ الْمَعَاشِ كَثِيرَةٌ لَيْسَتْ
بِمَحْظُورَةٍ عَلَى شَيْءٍ وَاحِدٍ وَحَيْثُ أَنْتُمْ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاحِ وَالتَّقْوَى أَرْسَلْنَا لَكُمْ
رِوَايَةَ الطَّيِّبِ فِي الْأَكْلِ وَكُتِبَتْ أَنَّ الْخَالِيَّ عَنِ الشُّبْهَةِ لَا يُوجَدُ فِي هَذَا الزَّمَانِ فَهَذَا
الْكَلَامُ صَحِيحٌ وَلَكِنْ يَنْبَغِي الْإِحْتِرَازُ مِنَ الشُّبْهَةِ مَهْمَا أَمَكْنَ وَقَدْ قِيلَ إِنَّ الزَّرَاعَةَ
بِلَا طَهَارَةٍ مُنَافِيَةٌ لِلطَّيِّبِ وَالْإِجْتِنَابُ عَنْ ذَلِكَ غَيْرُ مُمَكِّنٍ فِي بِلَادِ الْهِنْدِ "لَا يَكْلِفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا" وَلَكِنْ تَرَكَ أَكْلَ طَعَامِ الرِّبَا فِي غَايَةِ السُّهُولَةِ وَاعْتِقَادُ الْحَلَالِ
حَالًا وَالْحَرَامِ حَرَامًا أَمَّا هُوَ فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ الْقَطْعِيِّينَ الَّذِينَ يُكْفَرُ جَاذِبُهُمَا
وَفِي الظَّنِّيَّاتِ لَيْسَ كَذَلِكَ وَكَمْ مِنْ أُمُورٍ مُبَاحَةٌ عِنْدَ الْحَنْفِيَّةِ غَيْرُ مُبَاحَةٍ عِنْدَ
الشَّافِعِيَّةِ وَبِالْعَكْسِ فَعِيمَا نَحْنُ فِيهِ إِذَا تَوَقَّفَ شَخْصٌ فِي حَلْيَةِ الْقَرْضِ بِالْفَيْضِ لِمَنْ
يُشَاكُ فِي احتِيَاجِهِ لِكُونِهِ مُخَالَفًا فِي الظَّاهِرِ حُكْمِ النَّصِّ الْقَطْعِيِّ لَا يَنْبَغِي تَضْلِيلُهُ
وَتَكْلِيفُهُ بِاعْتِقَادِ حَلْيَتِهِ بَلِ الرَّاجِحُ أَنَّ الصَّوَابَ فِي جَانِبِهِ بَلْ هَذَا مُتَيَقِّنٌ وَمُخَالَفُهُ فِي

خَطَرٍ وَتَقَلَّ بَعْضُ أَصْحَابِكُمْ أَنَّ مَوْلَانَا عَبْدَ الْفَتَّاحِ قَالَ يَوْمًا فِي حُضُورِكُمْ لَوْ وُجِدَ قَرْضٌ بِالْفَيْضِ فَهُوَ حَسَنٌ فَلَمَّا ذَا يَسْتَقْرِضُ الْإِنْسَانُ بِالْفَيْضِ فَزَجَرْتُمُوهُ قَائِلًا لَا تُنْكِرِ الْحَلَالَ أَتَيْهَا الْمَخْدُومُ إِنَّ أَمْثَالَ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ لَهَا مَسَاغٌ وَمَحَالٌ فِي الْحَلَالِ الْقَطْعِيِّ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مَشْكُوكًا فِي حَلِيلَتِهِ فَلَا شَكَّ أَنَّ تَرْكَهُ أَوْلَى وَأَهْلُ الْوَرَعِ لَا يَأْمُرُونَ بِالرَّخْصَةِ بَلْ يَدُلُّونَ عَلَى الْعَزِيمَةِ وَقَدْ أَفْتَى عُلَمَاءُ لَاهُورَ بِالْحَلِيلَةِ بَعْلَةً الْاِحْتِيَاجِ وَذِيلُ الْاِحْتِيَاجِ وَاسِعٌ بِحَيْثُ لَوْ مُدَّ لَا يَتَقَيَّ رَبًّا أَصْلًا وَيَكُونُ الْحُكْمُ الْقَطْعِيُّ بِحَرَمَةِ الرَّبِّ عَبَثًا كَمَا سَبَقَ أَنْفًا وَكَانَ يَنْبَغِي لَهُمْ مُلَاحَظَةٌ أَنَّ اطْعَامَ الْغَيْرِ أَى قِسْمٍ هُوَ مِنْ اِحْتِيَاجِ الْمُسْتَقْرِضِ بِالْفَيْضِ وَرَوَايَةُ الْقَنِيَّةِ مُجَوِّزَةٌ لِلِاسْتِقْرَاضِ بِالْفَيْضِ بَعْدَ اللَّتْيَا وَالتَّى فِي حَقِّ الْمُحْتَاجِ نَفْسِهِ فَقَطْ لَا فِي حَقِّ الْغَيْرِ فَإِنْ قِيلَ يَجُوزُ أَنْ يَطْبُخَ الْمُحْتَاجُ هَذَا الطَّعَامَ لِلِاطْعَامِ بِنَيْتِ كَفَّارَةِ الْيَمِينِ أَوْ الظَّهَارِ أَوْ غَيْرِهِمَا وَلَا شَكَّ أَنَّهُ مُحْتَاجٌ إِلَى آدَاءِ هَذِهِ الْكَفَّارَاتِ أَقُولُ إِذَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ اسْتَطَاعَةٌ لِاطْعَامِ يَصُومُ لَهَا إِلَّا أَنَّهُ يَسْتَقْرِضُ بِالْفَيْضِ وَيُكْفَرُ عَنْهَا وَكُلَّمَا يَظْهَرُ مِنْ أَقْسَامِ الْاِحْتِيَاجِ مِنْ هَذَا الْقَبِيلِ يَنْدَفِعُ بِأَدْنَى تَأْمُلٍ وَتَوَجُّهِ بِبَرَكََةِ التَّقْوَى "وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ" وَالرِّيَادَةُ عَلَى ذَلِكَ اِطْنَابٌ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى .

﴿ TÜRKÇE ANLAMI ﴾

Bu mektup Molla Muzaffer'e yazılmıştır. Borcun üzerine eklenen fazlalık (fâiz) ile birlikte haram olduğunu yani meblağın yalnızca fazlalığının değil de tamamının fâiz olduğunu, bunun haramlığını ve ilgili meseleleri açıklamaktadır.

Hamd Allah'a aittir. Selam O'nun (Celle Celâluhû) seçtiği kulların üzerine olsun.

O gün, *fazla* ile birlikte olan borçtaki fâizin yalnızca *fazlalıkta* olduğunu; On iki dirhem karşılığında verilen on dirhem borçtaki haramlığın yalnızca fazlalık olan iki dirhemde olduğunu söylediniz.

Bazı fıkıh kitaplarına müracaatım sonucunda ortaya çıktı ki; şerî'ata göre içinde (karşılıksız) fazlalık olan her akit, fâiz akdidir ve bu akit zarurî olarak haram olur. Haramı elde etmeye götüren her şey haramdır. Böylece o on dirhem de haram olmaktadır. 'Câmi'u'r-Rumûz'¹²¹ kitabı ve İbrahim Şâhî'nin kitabının rivâyetlerini göndermekten maksat da bu mânânın açıklanması idi. Geriye, ihtiyaç duyma durumunda bu fazlalığın alınmasının izahı kaldı.

Dostum!

İhtiyacı olan ve olmayan herkes için fâizin haramlığı kapsamlı ve kesin nass ile sabittir. İhtiyaç sahibi olanı bu hükümden istisna etmek, bu kesin hükmü neshetmek demektir. 'Kınye'¹²² nin rivâyeti ise bu kesin hükmü neshedecek mertebede değildir. Lahor Ulemasının en bilgili olan Mevlana Cemal Lahorî bu kitapla ilgili şunları söylemiştir: "Muteber kitapların rivâyetine muhalif olması sebebiyle Kınye'nin rivâyetlerinin çoğuna itimat edilmez."¹²³ Kınye'nin rivâyetinin sahih olduğu kabul edilse bile Allah Te'âlâ'nın " *Her kim aşırı açlık durumunda çaresiz kalırsa ...*" (Mâide 3) sözünün, fâizle ilgili kesin hükmü tahsis edebilmesi (anlamının kapsamını daraltabilmesi) için buradaki ihtiyacın zarûret ve açlık boyutunda olması gerekir. Açlıktan takatın kesildiği durumda takat kazanma amacıyla yemek durumu da bunun gibidir.

"*Rüstem ile ancak Rüstem gibiler savaşılabılır!*" (Şûr).

Aynı şekilde eğer *muhtaç* daha geniş anlamıyla ele alınmış olsaydı bu muhtaç olan kişinin, ribânın haramlığı hükmünün açığa çıkmadığı bir

¹²¹ "Câmi'u'r-Rumûz" diğer adıyla "Şerhu'n-Nikâye Muhtasarı'l-Vikâye" adlı bu eserin müellifi Mevlâ Muhammed Şemsuddîn el-Horasânî el-Kohistânî'dir (ö. 962/1555). (bkz. Kâtip Çelebi, Keşfu'z-Zunûn, en-Nikâye Muhtasarı'l-Vikâye maddesi, II/1971; Omer Rızâ Kehhâle, Mu'cemu'l-Mu'ellifin, Muhammed el-Horasânî maddesi, III/273). İbn Âbidîn bu kitabın fetva vermek için elverişli bir kitap olmadığını söyler. Bkz. Mecmûatu Rasâilî İbni Âbidîn, I/13, Beyrut, tarihsiz.

¹²² Kınye'nin tam adı, "Kinyetu'l-Munye 'Alâ Mezhebi Ebî Hanife"dir. Müellifi, İmâm Ebû'r-Racâ Necmuddîn Muhtâr b. Mahmûd ez-Zâhidî el-Hanefî'dir. (ö.658/1260). Müellif Mutezile mezhebindedir ve Kâtip Çelebi'nin ifade ettiğine göre kitap âlimler nezdinde zayıf rivâyetleriyle meşhurdur. bkz. Kâtip Çelebi, Keşfu'z-Zunûn, Kınye maddesi, II/1357.

¹²³ İbni Âbidîn'de de zayıf görüşleri naklettiği için bu kitabın muteber olmadığı belirtilir. Bkz. Mecmû'atu Rasâilî İbni Âbidîn, I. 13, Beyrut, tarihsiz.

mahalde olması gerekirdi. Yoksa fâiz olarak fazlalık ödemeyi kabul eden herkes tabii ki onu ihtiyacı sebebiyle kabul eder. Çünkü hiç kimse kendi zararına olacak bir şeyi ihtiyacı olmadığı halde kabul etmez. [Eğer bu, bu şekilde kabul edilecek olursa] Hakîm ve Hamîd Te'âlâ'nın katundan inen bu hükmün (fâizi haram kılan hükmün) fazla bir faydası olmaz ki; O'nun (Celle Celâluhû) Azîz Kitab'ı bu tür vehimlerden münezzehtir.

Farzı muhal ihtiyacın umûmiliği kabul edilse bile ben derim ki; ihtiyaç, zarûrî durumlardandır, "zarûret ise gerektiği kadar kullanılır".

Fâiz karşılığı borç alan kişinin insanlara yemek yedirmesi ihtiyaç değildir. Çünkü zarûretin bununla hiç bir ilgisi yoktur. Bundan dolayıdır ki; ölünün techîzine ve kefenlenmesine ihtiyaç duyulan şey terikesinden çıkarılır. Burada ihtiyacı kefen ve defin işleriyle sınırlandırmışlar ve kefen ve defin den daha fazla, sadakaya ihtiyacı olduğu halde ölünün ruhu için yemek vermeyi ihtiyaca dahil etmemişlerdir.

O halde bu tartışmalı konunun şekli üzerinde düşünmek gerekmektedir; önce, fâiz karşılığı borç alanlar muhtaç kabul edilir mi? Bu kişiler için ihtiyaç durumu varsayılsa bile başkalarının bu parayla hazırlanan yemekten yemesi helal midir yoksa değil midir?

Ziyafet vermek ve merâsimler düzenlemek bu uygulamayı ihtiyaç kabul ettirmek için bir hiledir. Bu sebeple fâizli borç almak ve bunun helal ve câiz olduğuna inanmak dindarlıktan ve diyanetten uzaktır.

Emr-i bi'l-m'arûf ve nehy-i ani'l-munkere riâyet etmek, bu belaya dûçar olanları engellemek ve bu hilelerinin doğru ve câiz olmadığı noktasında onları uyarmak gerekir.

İnsanın yasaklanan bir şeyi işleyerek bu tür bir belayı tercih etmesi nasıl mümkün olabilir! Halbuki geçim yolları çoktur ve yalnızca bir şeyle sınırlandırılmamıştır.

Takvâ ve taat ehlin den olmanız hasebiyle size helal yeme konusundaki rivâyeti gönderdik.

Mektubunuzda bu zamanda şüpheden hâlî olan bir şeyin bulunmadığını (her şeyde şüphe olduğunu) yazmışsınız. Bu söz doğrudur ancak yine de imkan nisbetinde şüpheden kaçınmak gerekir.

Abdestsiz yapılan ziraatin temizliği sözkonusu değildir denilmiştir. Ancak Hint bölgelerinde bundan korunmak mümkün değildir... "*Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden başka yük yüklemez*;" (Bakara, 286). Fakat fâiz yemeğini yemeyi terk etmek ve helalin helalliğine, haramın da haramlığına inanmak son derece kolaydır. Ancak bu kolaylık, inkar edenin kafir olduğu kesin haramlarda ve kesin helallerdedir. Zannî durumlar ise böyle

değildir; Hanefilerde mübah olan nice işler vardır ki Şafîilerde mübah değildir. Tam tersi de mümkündür.

Bizim sözünü ettiğimiz durum şudur: Bir kimse, muhtaç olduğu şüpheli olan birinin fâizli borç almasının helallîği konusunda –kat’î nassın hükmüne zâhırde muhalif olduğu için- tereddüt ederse onu sapıklıkla nitelemek ve bu konunun helallîğine inanmaya zorlamak gerekmez. Bilakis tercihe şâyân olan doğru onun yanındadır. Hatta o emindir ona muhâlefet eden ise tehlikededir.

Bazı dostlarınız nakletti... Mevlânâ Abdulfettah bir gün sizin yanınızda "*Fâizsiz borç güzeldir. O halde insanlar neden fâizlisini alır?*" demiş, siz de "*Helali inkar etme!*" diyerek çıkmışsınız.

Dostum!

Bu tür sözlerin yeri ve mümkünlüğü kesin helal olan şeydedir. Helallîği şüpheli olan duruma gelince evlâ olan onu terk etmektir. Takvâ ehli ruhsatı emretmez bilakis onlar hep azîmeti¹²⁴ gösterirler.

Lahor Ulemâsı ihtiyaç illetinden dolayı bu işin helallîğine fetvâ vermiş. İhtiyacın eteği o kadar geniştir ki şayet uzatılacak olsa ortada ribâ/fâiz diye bir şey kalmaz ve yukarıda da değindığımız gibi ribânın haramlığıyla ilgili olan kesin hüküm anlamsız olur. Halbuki bu âlimlerin düşünmeleri gerekirdi; başkasına yemek vermek, fâizle borç alan kişinin ihtiyacının hangi kısmındandır?

Kınye'nin rivâyeti fâizle borç almaya, bin dereden su getirdikten sonra ve muhtacın sadece kendisi için kullanması şartıyla cevaz vermektedir.

"Muhtaç olanın, yemin keffareti, zihâr ya da bunun gibi bir şeye niyetlenerek bu yemeği yedirmesi câizdir. Şüphesiz o kişi bu keffaretleri eda etmeye muhtaçtır" denilirse derim ki; Eğer bu muhtacın fakirleri doyurma gücü yoksa keffaretleri sebebiyle oruç tutar yoksa fâizli borç alarak onunla keffaretini ödemez.

Bu türden olan ihtiyaçlar takvanın bereketiyle az bir araştırma ve incelemeye giderilir. "*Kim Allah'ın yasaklarını sakınırsa (Allâh) ona bir çıkış (yolu) yaratır. Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır.*" (Talâk, 2-3). Bundan fazlası gereksiz yere sözü uzatmak olur.

Salam size ve hidayete tabî olanlara.

¹²⁴ Azîmet ve ruhsat için bkz: c. 1, Mektup 73, dipnot.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

102. Molla İLİ الْمَلَأَ مُظْفِرِ Yüz ikinci mektup أَلْمَكْتُوبُ الثَّانِي وَالْمِائَةُ : > 102. Muzaffer'e yazılmıştır (Neyle alâkalıdır?) Haramın beyanıyla alâkalıdır (Nereder?) فِي بَيَانِ الْمُحَرَّمَ فِي يَبَانَ الْمُحَرَّمَ Fazlalıkla beraber مع الْفَيْضِ Borçta (Neyle beraber?) فِي الْقَرْضِ Yani faiz (Nedir?) لَا الزِّيَادَةُ فَقَطْ Miktarın tamamıdır مَجْمُوعُ الْمَبْلَغِ Yalnız fazlalık değildir وَمَا يَتَعَلَّقُ بِذَلِكَ Ve bununla ilgili meselelerle alâkalıdır >

هُوَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ وَسَلَامٌ Hamd, Allah'adır وَالْحَمْدُ لِلَّهِ O kullarına olsun (Neyle olsun?) فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ SİZ demiştiniz: قَدْ قُلْتُمْ قُلْتُمْ Allah, onları seçmiştir اصْطَفَى O gün مُوَالِي الرِّبَا Muhakkak faiz (Neredeki?) فِي الْقَرْضِ بِالْفَيْضِ Fazlalıklı borçtaki (Nedir?) فِي قَرْضِ عَشْرَةِ دَرَاهِمٍ Haram olan (Nereder?) وَالْمُحَرَّمَ Yalnızca Faiz fazlalıktır فَقَطْ فَالْفَضْلُ On dirhem borçta (Neyle karşılığında?) بِاثْنَيْ عَشَرَ دِرْهَمًا On iki dirhem karşılığında O BORÇ ÜZERİNE الرِّبَا عَلَى الْقَرْضِ İki dirhemdir (Neyle iki dirhem ki?) الدِّرْهَمَانِ İki dirhemdir (Neyle?) بَعْضُ الْكُتُبِ الْفَقْهِيَّةِ Bazı (Neyle?) نَظَرَ Ortaya çıktı ki; أَمَّا كُلُّ عَقْدٍ Her anlaşma (Neyle anlaşma ki?) فِيهِ فَضْلٌ Onda fazlalık vardır فَهُوَ رَبًّا O, faizdir (Nereder?) فِي الشَّرِيعَةِ Şeriat'ta الْعَقْدُ Bu sözleşme de olur (Neyle?) مُحَرَّمًا بِالضَّرُورَةِ Zarûreten haram وَكُلَّمَا يُفْضَى Götüren her فَتَكُونُ Haram olur يَكُونُ مُحَرَّمًا Haramı elde etmeye أَلَى تَحْصِيلِ الْمُحَرَّمَ (Neyle?) فَتَكُونُ HARAM OLUR HARAM OLUR Aynî şekilde haram أَيْضًا مُحَرَّمَةً On dirhem (Neyle olur?) الدِّرَاهِمُ الْعَشْرَةُ Böylece olur (Neyle?) كَانَتْ كَانَتْ Kastedilen şey olmuştur (Neyle?) كَانَتْ كَانَتْ Câmî'ur-Rumuz kitabının gönderilmesinden وَرَوَايَاتِ كِتَابِ إِبْرَاهِيمَ الشَّاهِي Ve İbrahim Şahî'nin kitabından rivayet edilenlerden (Neyle olmuştur?) اِظْهَارَ هَذَا الْمَعْنَى Bu manayı açıklamak (Neyle?) اِظْهَارَ هَذَا الْمَعْنَى İhtiyaçlının faiz alıp, alamayacağı şikkı وَبَقِيَ Geride kaldı (Neyle?) اِظْهَارَ هَذَا الْمَعْنَى Şüphesiz faizin haram oluşu (Nedir?) ثَابِتٌ Sabittir (Neyle?) ثَابِتٌ

وغير المحتاج Kesin nasla شامل للمحتاج Bu nas ihtiyaçlıya da şâmilirdir (Nedir?)
 Bu من هذا الحكم فاستثناء المحتاج İhtiyaçlıyı istisna etmek (Neden?)
 Kesin hükümünden نَسَخَ Nesh etmektir (Neyi?) لذلك الحكم القطعي Bu kesin hüküm
 Bir mertebede في مرتبة Değildir (Öyle mertbe ki?) كينيه'nin rivâyeti لَيْسَتْ Kinye'nin
 مَوْلَانَا جَمَالٌ Demiştir (Kim?) وَقَدْ قَالَ Kesin hükmü geçersiz kılıyor Kesin hüküm geçersiz kılıyor
 O, Lahor ulemasının هُوَ أَعْلَمُ عُلَمَاءَ لَاهُورِ Ki; الذي Mevlâna Cemal Lahorî
 Kinye'nin من رِوَايَةِ الْقَنِيَةِ Bir çoğu (Neden?) ان كثيرا en bilginidir (Ne demiştir?)
 Kendisine عَلَيْهِ Kendisine (Neyi?) لا يَسْتَحِقُّ الْإِعْتِمَادَ rivâyetlerinden güvenilmeyi hak etmez (Neyi?)
 Muteber kitapların rivâyetine لِرِوَايَةِ الْكُتُبِ الْمُعْتَبَرَةِ Zıt olduğu için (Neyi?) لِكُونِهَا مُخَالَفَةً
 Söz konusu rivâyetinin doğruluğu صِحَّةُ هَذِهِ الرِّوَايَةِ Kabul edilse bile (Ne?) وَلَوْ سَلِمَ
 İhtiyacın inmesi اِنْ يَنْزِلَ الْإِحْتِيَاجُ Gerekir (Ne?) اِلَى حَالَةِ الْاضْطِرَّارِ
 Olabilmesi için لِيَكُونَ Zorunluluk ve açlık haline (Neyi?) Ve اِلَى الْمَخْمَصَةِ
 Allâh-u Teâlâ'nın قَوْلُهُ تَعَالَى Bu kesin hükmü tahsis edici (Ne tahsis edici?) اِلَى حَالَةِ الْاضْطِرَّارِ
 Açlık durumunda "Kim zorunlu kalırsa (Ne durumunda?) فِي مَخْمَصَةٍ
 Kuvvet bakımından haram et gibidir كُفْرُهُ فِي الْقُوَّةِ Zira faiz (Neden?) فَانَّهُ آيَةٌ
 Rüstem gibilerle اَمْتَالُ رُسْتَمٍ Rüstem çarpıştı (Kiminle?) وَقَاتِلَ رُسْتَمَ Mısra: ﴿ع﴾
 Daha geniş anlamda اَعَمَّ الْمُحْتَاجُ Muhtaç (Kim?) يَينِ، اَلِأَيُّهَا (وَأَيْضًا لَوْ) أخذ
 Orada لَا يَظْهَرُ فِيهِ; في محلٍ Olması gerekirdi (Neden?) اَنْ يَكُونَ
 Yoksa فَكُلْ مَنْ يَقْبَلُ وَالْأَيُّهَا حُكْمُ حُرْمَةِ الرِّبَا Faizin haramlığı hükmü (Ne?)
 Ancak onu kabul اِنَّمَا يَقْبَلُهُ اعْطَاءُ الرِّيَاذَةِ Her kabul eden kişi (Neyi?)
 Kesinlikle böyledir اَلْبَيِّنَةُ İhtiyacı sebebiyle بِعِلَّةِ الْإِحْتِيَاجِ eder (Neyi?)
 Nefsinin zararına olan عَلَى ضَرَرٍ نَفْسِهِ Hiç kimse (Neyi?) أَحَدٌ Zira tercih etmez (Kim?)
 Eğer bu şekilde kabul edilecek olursa فَلَا يَتَّقَى İhtiyacı olmaksızın من غير احتياج şeyi
 İnen bu hüküm için اِنَّمَا اَلْحَكِيمُ الْحَمِيدُ (Neden inen?) لِهَذَا الْحُكْمِ الْمُنْزَلِ kalmaz (Ne için?)
 Pek fazla fayda مَزِيدٌ فَائِدَةٍ Hakîm ve Hamîd olan Allah katından (Ne kazınmaz?)

engellemek (Öyle insanlar ki) *بِهَذَا الْبَلَاءِ* Uğramışlardır (Neye?) Bu musibete *وَتَنْبِيهِهُمْ*
 Ve onları uyarmak gerekir (Hangi noktada?) *عَلَى عَدَمِ صِدْقِ هَذِهِ الْحِيلَةِ* Bu hilenin doğru
 لِلْإِنْسَانِ *وَكَيْفَ يَنْبَغِي* Nasıl gerekir (Kim için?) *عَلَى عَدَمِ جَوَازِهَا* Ve câiz olmayışı noktasında
 İnsan için (Ne?) *بِاخْتِيَارِ هَذَا الْقِسْمِ* Bu kısmı seçmek (Neyin kısmı?) *مِنْ الْإِتِّلَاءِ* Musibetin
 (Nasıl?) *زِيرا* Zira geçim vasıtaları *فَإِنَّ أَسْبَابَ الْمَعَاشِ* Sakıncalıyı işleyerek *بِإِرْتِكَابِ مَحْظُورٍ* (Nedir?)
 Bir şey *عَلَى شَيْءٍ وَاحِدٍ* (Ne üzerine?) *لَيْسَتْ بِمَحْضُورَةٍ* Sınırlı değildir (Ne?) *كَثِيرَةٌ* Çoktur
 üzerine *مِنْ أَهْلِ الصَّلَاحِ وَالتَّقْوَى* Olmanız hasebiyle (Kimlerden?) *وَحَيْثُ أَنْكُمْ* Taat ve
 takva ehlinde *أَرْسَلْنَا لَكُمْ* Size gönderdik (Neyi?) *رِوَايَةَ الطَّيِّبِ* Temiz olanla ilgili
 rivâyetleri (Ne konuda temiz olan?) *فِي الْأَكْلِ* Yeme konusunda *وَكُتِبْتُمْ* Siz yazmışsınız ki; *أَنْ*
 Bu *لَا يُوجَدُ فِي هَذَا الزَّمَانِ* Şüpheden *عَنِ الشُّبْهَةِ* (Neden?) *وَالْخَالِي* Uzak olan bir şey
 zamanda bulunmaz *فَهَذَا الْكَلَامُ* Bu söz (Nedir?) *صَحِيحٌ* Doğrudur *وَالْإِحْتِرَازُ*
 Fakat sakınmak gerekir (Neden?) *مِنْ الشُّبْهَةِ* Şüpheden (Ne kadar?) *مُمْكِنٌ* Mümkün
 olduğu kadar *بِالْطَّهَارَةِ* Ziraat *إِنَّ الزَّرَاعَةَ* (Nasıl yapılır?) *وَقَدْ قِيلَ* Abdestsiz
 olarak *عَنِ ذَلِكَ* Kaçınmak (Neden?) *وَالْإِجْتِنَابُ* Temizliğe aykırıdır *لِلطَّيِّبِ* (Nedir?)
 Bundan *فِي بِلَادِ الْهِنْدِ* Hind şehirlerinde *مُمْكِنٌ* (Nedir?) *غَيْرُ مُمَكِّنٍ* Mümkün değildir
 Ancak *إِلَّا وَسَعِيَهَا* Hiçbir kişiyi *نَفْسًا* (Kim?) *لَا يُكَلِّفُ اللَّهَ* "Allah (c.c.) sorumlu tutmaz
 gücünün yettiği ile sorumlu tutar" *وَلَكِنْ* Fakat *طَعَامَ الرَّبِّ* Faiz yemeğini
 yememek *وَأَعْتَقَادُ الْحَلَالِ* Helali kabul *فِي غَايَةِ السُّهُولَةِ* Son derece kolaydır
 etmek *أَمَّا هُوَ* Ancak *وَالْحَرَامُ* Haramı da haram kabul etmek *حَلَالًا* (Ne?)
 o *فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ* Helal ve haramda olur (Öyle helal ve haram ki) *قَطْعِيْنِ*
 Kesin olan *الَّذِينَ* Yine öyle helal ve haram ki; *يُكْفَرُ جَاحِدُهُمَا* Onları inkar eden küfre
 giriyor *وَفِي الظَّنِّيَّاتِ* Zannî olan şeylerde ise *كَذَلِكَ* Durum böyle değildir *وَكَمْ مِنْ*
 Nice şeyler vardır ki *مُبَاحَةٌ* Mübah olan (Kimlerden?) *عِنْدَ الْحَنَفِيَّةِ* Hanefilerde (Nedir?)
 Tersî de *وَبِالْعَكْسِ* Şafilere *عِنْدَ الشَّافِعِيَّةِ* (Kimlerden?) *غَيْرُ مُبَاحَةٍ* Mübah değildir
 mümkündür *بِذَا تَوَقَّفَ شَخْصٌ* Biz oradayız *نَحْنُ فِيهِ* O konuda ki; *فَفِيمَا*

tereddüt ederse (Necde?) فِي حِلْيَةِ الْقَرْضِ Borcun helallığı konusunda (Ne karşılığında borç?) Şüphe لِمَنْ يُشَكُّ Faiz / fazlalık karşılığında (Kim hakkında tereddüt ederse o şahıs?) İhtiyacı konusunda (O şahıs niçin duyulan kişi hakkında) (Necde şüphe duyulan?) İhtiyacı konusunda (O şahıs niçin tereddüt ederse?) O muhalif olduğu için (Necde?) Zâhirde (Necde?) حُكْمٌ تَضْلِيلُهُ وَتَكْلِيفُهُ Yaraşmaz (Necde?) Kesin nassın hükmüne لَا يَتَّبِعِي Kesin nassın hükümüne sapıklıkla nitelemek ve yükümlü tutmak (Necde?) Onun helallığına فِي جَانِبِهِ Şüphesiz doğru AN الصَّوَابُ Bilakis tercih edilen şudur: بَلِ الرَّاجِحُ Onun yanındadır بَلْ هَذَا مُتَقَيَّنٌ Kesindir فِي خَطَرٍ Ona ters düşen ise tehlikedir (وَنَقَلَ) Nakletti (Kim?) Bazı dostlarınız بَعْضُ أَصْحَابِكُمْ Sizin فِي حُضُورِكُمْ (Necde?) Bir gün demiş (Necde?) Mevlâna Abdülfettah عَبْدُ الْفَتَّاحِ فَهُوَ بِالْفَيْضِ Faizsiz (Nasıl?) Şayet borç bulunsa لَوْ وَجِدَ قَرْضٌ (Ne demiş?) Faizsiz بِالْفَيْضِ İnsan borç ister بِالْفَيْضِ O halde neden الْإِنْسَانُ يَسْتَقْرِضُ Bu güzeldir فَلِمَاذَا حَسَنٌ Faiziyle فَوَجَرْتُمُوهُ قَائِلًا Şöyle diyerek, Onu azarlamışsınız; لَا تُنْكِرِ الْحَلَالَ "Helali inkar etme!" لَهَا Şüphesiz bu gibi sözler (أَيُّهَا الْمَخْدُومُ) Ey Oğul! كَذِهِ الْكَلِمَاتِ Onlar için vardır (Necde?) مَسَاغٌ وَمَحَالٌ İhtimal ve yer (Necde?) Kesin فِي الْحَلَالِ الْقَطْعِيَّ Helallığında kuşku duyulur (Necde?) EĞER OLURSA (Necde?) مَشْكُوكًا فِي حِلِّيَّتِهِ Helallığında kuşku duyulur وَأَهْلُ الْوَرَعِ Daha iyidir (Necde?) أَوْلَى Onu terk etmek (Necde?) HİÇ ŞÜPHEZİ Hiç şüphesiz لَا يَأْمُرُونَ Emretmezler (Necde?) بِالرُّخْصَةِ Ruhsat بَلْ يَذَلُّونَ Bilakis gösterirler (Necde?) EĞER OLURSA (Necde?) فَتْوَا لَاهُورِ Lahor uleması (Necde?) وَكَذَلِكَ الْإِحْتِيَاجُ İhtiyaçtan dolayı (Necde?) بِالْحِلْيَةِ Bu işin helallığıyla (Necde?) İhtiyacın eteği (Necde?) وَاسِعٌ Geniştir (Necde?) Şayet uzatılacak olursa Ve kesin وَيَكُونُ الْحُكْمُ الْقَطْعِيَّ Hiçbir şekilde أَصْلًا Ortada faiz kalmaz لَا يَبْقَى رَبًّا كَمَا سَبَقَ Boş عَبَثًا Faizin haramlığıyla (Necde?) بِحُرْمَةِ الرِّبَا (Necde?) Geçtiği gibi (Necde?) أَمَّا Önce (Necde?) وَكَانَ يَتَّبِعِي Gerekirdi (Kim için?) لَهُمْ Onlar için (Necde?) مَلَا حَظَّهُ O hangi kısımda yer Şunu düşünmek أَلَا أَطْعَامَ الْغَيْرِ Borç alanın ihtiyacından (Necde?) مِنَ الْإِحْتِيَاجِ الْمُسْتَقْرِضِ Faizle

لِلْإِسْتِقْرَاضِ بِالْفَيْضِ (Neyi?) Câiz kılıcıdır (Neyi?) مُجَوِّزَةٌ Kinye'nin rivâyeti وَرَوَايَةُ الْقَنِيَّةِ
 فِي (Neyi için?) بَعْدَ اللَّتْيَا وَالَّتِي (Neden sonra?) Faizle borç almayı
 لَا فِي حَقِّ الْغَيْرِ (Neyi için?) Başkasının نَفْسِهِ فَقَطْ Yalnızca onun için حَقِّ الْمُحْتَاجِ Muhtaç kişi için
 يَجُوزُ أَنْ يَطْبَخَ (Neyi için?) Pişirmesi câiz olur (Neyi için?) فَإِنْ قِيلَ Eğer dense ki; هَذَا الطَّعَامُ Bu yemeği
 لِلْإِطْعَامِ (Neyi için?) Yedirmek (Neyi için?) مُحْتَاجٍ Muhtaç kişinin (Neyi için?) يَمِينِ Yemin keffareti niyetiyle
 أَوْ الظَّهَارِ Veya zihar niyetiyle (Neyi için?) أَلَا أَنَّهُ مُحْتَاجٌ Şüphesiz (Neyi için?) وَلَا شَكَّ فِيهِمْ Veya bunlar gibi şeyler niyetiyle
 دَا (أقول) Ben derim ki; (Neyi için?) إِلَى آدَاءِ هَذِهِ الْكَفَّارَاتِ Bu keffaretleri ödemeye (Neyi için?) يَصُومُ Yedirme gücü
 (Neyi için?) O kişide (Neyi için?) لَمْ يَكُنْ Olmadığı zaman (Neyi için?) لَا أَنَّهُ يَسْتَقْرِضُ بِالْفَيْضِ O, faiz karşılığında bir borç alamaz
 (Neyi için?) وَكُلَّمَا يَظْهَرُ Ortaya çıkan her şey (Neyi için?) وَيُكْفَرُ عَنْهَا Ve ondan keffaretini ödeyemez (Neyi için?)
 مِنْ هَذَا الْقَبِيلِ (Neyi için?) Bu sınıftandır (Neyi için?) مِنْ أَقْسَامِ الْإِحْتِيَاجِ İhtiyacın çeşitlerinden
 بِرَكْعَةٍ بِأَدْنَى تَأْمُلٍ وَتَوَجُّهِ (Neyi için?) Az bir düşünce ve yönelme ile (Neyi için?) يَجْعَلُ لَهُ Allah, Allah'tan korkarsa
 (Neyi için?) وَبِرِزْقِهِ Ve ona rızık verir (Neyi için?) مِنْ حَيْثُ O (Neyi için?) مَخْرَجًا Çıkış yolu (Neyi için?)
 عَلَى ذَلِكَ Ekleme yapmak (Neyi için?) لَإِيْتِحْسَابٍ Onu dikkate almıyor (Neyi için?) وَرِيَاضَةٍ Bunun
 (Neyi için?) اِطْنَابٍ Gereksiz yere sözü uzatmadır (Neyi için?) وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ Selam üzerinize
 (Neyi için?) اتَّبَعَ الْهُدَى Hidayete tâbi olmuştur (Neyi için?) وَعَلَى مَنْ Ve o kimseye olsun ki;

